

никъ, Богоуѣликъ и страшенъ гопитель на Христіаны-тѣ. Той остави на время да мѣчи вѣдны-тѣ Христіаны и отиде да сѣвѣ сѣ Персы-тѣ. По врьщаніе-то мѣ Христіаны-тѣ гы чакаѣхъ пакъ мѣкы, страда-ніа и жестоки смърти. Василій Великій тайно плачѣше и день и ноцѣ сѣ молаше прѣдъ Св. образъ на Прѣсвятѣ Богородицѣ, да сѣ не вѣрне живѣ. По едно вѣр-мѣ вѣ молаѣхъ-тѣ си, внезапно сѣ изгѣва образъ С-го Меркѣріа (кой вѣше до образа Пресвѣ. Богородицы) и стана невидимъ. Слѣдъ малко окрѣа вѣше на мѣсто-то си, само това, че негово-то копѣе вѣше ѣкрѣвѣено. Послѣ малко расчѣ сѣ, че Ісмаѣлъ е ѣбитъ вѣ сраженіе: Свѣтаа послаша молитвѣ-тѣ свѣ-таго В. и проводи слѣгѣхъ-тѣ си да погѣви врага Божіа и Христіанства.

С-й Василій имѣше оѣе таѣхъ благодѣть: когато възнасаѣше, вѣ время на богослѣженіе-то, Свѣты-тѣ дары, гѣлѣхъ златѣ, висѣщѣ надъ трапѣзѣхъ-тѣ, сѣ потрѣсѣа три-кратно. Вѣдѣхъ, като слѣжаѣше Свѣтый забѣлазѣа, дѣто не сѣ испѣлни обычно-то знаменіе. Василій помысли и сѣ ѣдивѣлава-